



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-50(5)/16/JK

Warszawa, 30 września 2016 r.

DECYZJA DIH-1/87/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Wiesławy Michalak, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Michalak Wiesława „LUNA” FH w Chrzanowie, od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia 12 lipca 2016 r. (nr akt sprawy: WŻ.8361.130.2016), którą na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 915), na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen,
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z 16 maja 2016 r., na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie, zwany dalej również „Małopolskim WIIH”, zawiadomił przedsiębiorcę Wiesławę Michalak, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Michalak Wiesława „LUNA” FH w Chrzanowie, zwaną dalej również „stroną”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 915), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”. Przedmiotowe pismo strona odebrała 19 maja 2016 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach od 31 maja do 9 czerwca 2016 r. przez inspektorów reprezentujących Małopolskiego WIIH, w sklepie spożywczo-przemysłowym „Lewiatan”, mieszczącym się przy ul. Jana III Sobieskiego 2 w Trzebini, należącym do strony, sprawdzono m.in. prawidłowość informowania o cenach w przypadku 578 rodzajów znajdujących się w ofercie handlowej produktów, kwestionując 62 rodzaje, tj.:

1. lody o smaku mięta z czekoladą orzeźwiający z płatkami ciemnej czekolady „Grycan” a` 500 ml,

2. lody o smaku waniliowym „Sandwich z waflami Lewiatan” a` 180 ml,
3. lody o smaku waniliowym w dwóch waflach „Śnieżek Alex-Pol” a` 220 ml,
4. lody o smaku waniliowo-truskawkowym w dwóch waflach „Śnieżek Alex-Pol” a` 220 ml,
5. lody ananasowe, lody wodne o smaku cytrynowo-limonkowym i lody wodne truskawkowe „Max Twister Green Algida” a` 71 g,
6. lody waniliowe w polewie sorbetowej tropikalnej „Świderek Koral” a` 80 g/80 ml,
7. lody śmietankowo-karmelowo-czekoladowe z sosem toffi dekorowane krokantem ryżowym „Lody koktajlowe Gold Koral” a` 200 ml/115 g,
8. napój niegazowany lodowy „LOLLIPOP Gawex” a` 50 ml,
9. lody o smaku waniliowym z sosem o smaku toffi (16,5%) oblane czekoladą mleczną „cuverture” (25,2%) z prażonymi, siekanymi orzechami ziemnymi (2,6%) „Cortina toffi Nestle Schöller” a` 95 ml/65 g,
10. lody waniliowo-truskawkowe w waflach „Domino Koral” a` 83 g/150 ml,
11. lody o smaku waty cukrowej „Cotton Candy Zielona Budka” a` 80 ml/44 g,
12. lody waniliowe w polewie z mlecznej czekolady (33%) „Mini classic Magnum Algida” a` 60 ml/50 g,
13. lody wodne o smaku pomarańczowo-cytrynowo-truskawkowo-jabłkowym „Jocker Koral” a` 80 g/80 ml,
14. lody o smaku toffi „Max Zapp Algida” a` 58 ml/60 g,
15. lody wodne, żelowe o smaku bananowym i lody waniliowe „PIRULO Banani Nestle Schöller” a` 45 ml/45 g,
16. lody sorbetowe mango-marakuja z dodatkiem witaminy C „Smooth Ice Anita” a` 90 ml/75 g,
17. lody sorbetowe truskawkowe z dodatkiem witaminy C „Smooth Ice Anita” a` 90 ml/75 g,
18. lody toffi w polewie z dodatkiem czekolady „Krówka Oskar Koral” a` 53 g/90 ml,
19. lody śmietankowo-orzechowe w polewie z dodatkiem czekolady i z orzechami „Orzech Grand Koral” a` 85 g/140 ml,
20. lody o smaku śmietankowym w sorbetowej polewie truskawkowej 34% „Big Milk Fruit Algida” a` 110 ml/72 g,
21. lody o smaku śmietankowym w polewie o smaku czekoladowym 24% „Big Milk Bambi Choco Algida” a` 110 ml/60 g,
22. lody jogurtowe z sosem z owoców tropikalnych 20% „Big Milk Yogurt Tropical Algida” a` 110 ml/68 g,
23. herbatniki deserowe z cukrem „Krakuski” a` 150 g,
24. wafle do lodów super kruche a` 90 g,
25. czekoladki mleczne nadziewane „Pasjonata E. Wedel” a` 201 g,
26. cukierki o smaku toffi w czekoladzie „Toffino Soft Goplana” a` 280 g,
27. baton nadziewany z czekolady mlecznej „Maciek Adwokat Wawel” a` 47 g,
28. oranżadkę musującą w proszku, napój o smaku pomarańczowym „Emix” a` 16 g,
29. lizaki wzbogacone witaminami oraz sokiem owocowym czarna porzeczka „Storck Nimm 2” a` 80 g,

30. żelki owocowe „Haribo Roulette” a` 25 g,
31. cukierki pudrowe prasowane a` 14,7 g,
32. karmelki twarde z naturalnym olejkiem miętowym „Goplana Minties” a` 48 g,
33. żelki o smaku owocowym z nadzieniem cukrowym „Zozole Hello Żelo Sticks” a` 75 g,
34. śląskie Kopalnioki cukierki ziołowe „Kopalniok” a` 80 g,
35. karmelki twarde z naturalnym olejkiem miętowym „Goplana Minities” a` 90 g,
36. cukierki o smaku lodowym „Goplana Ice Minties” a` 90 g,
37. landrynki „Fruity Mieszko” a` 90 g,
38. żelki o smaku owocowym „Miśki Jutrzenka” a` 90 g,
39. słodki sos sojowy „House of Asia” a` 150 ml,
40. borówkę brusznicką niskosłodzoną „Stefan Skwierawski” a` 200 ml,
41. czysty syrop klonowy, produkt kanadyjski „Maple Joe” a` 250 g,
42. marmoladę wieloowocową o smaku różaną twardą „Lubawa” a` 60 g,
z uwagi na całkowity brak informacji o cenach oraz cenach jednostkowych, co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 915), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”, oraz § 3 ust. 1 i 2 oraz § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidacznienia cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”,
43. ciastka z jabłkiem, miodem i cynamonem „Alpino” a` 150 g,
44. chrupiący smakołyk z kremowym nadzieniem i orzechem laskowym, zatopiony w mlecznej czekoladzie posypanej kruszonymi orzechami laskowymi „Ferrero Rocher” a` 200 g,
45. galaretkę w czekoladzie o smaku pomarańczowym „Mella Goplana” a` 190 g,
46. watę cukrową „Candy Floss” a` 30 g,
47. śliwkę kandyzowaną w masie kakaowej w czekoladzie (40%) „Solidarność Śliwka Nałęczowska” a` 190 g,
48. kulki z czekolady mlecznej z mleka alpejskiego z mleczno karmelowym nadzieniem oraz pokruszonymi ciastkami kakaowymi „Milka Oreo” a` 86 g,
49. pomidory krojone „Podravka” a` 390 g,
50. syrop o smaku malina „Paola” a` 970 ml,
51. ciastka oblane czekoladą mleczną z mleka alpejskiego (28%) „Milka Choco Mooooo...” a` 120 g,
52. naturalny sok 100% jabłko z rokitnikiem „Premium Rosa” a` 250 ml,
53. masło orzechowe z kawałkami orzechów „Sante” a` 350 g,
54. miód lipowy „Sądecki Bartnik” a` 400 g,
55. miód sztuczny „Jamar” a` 250 g,
56. dżem z czarnej porzeczki, pomarańczowy, truskawkowy, niskosłodzony „Stovit” a` 3x45 g,
57. dżem śliwkowy, niskosłodzony „Tymbark” a` 25 g,
58. dżem wiśniowy, niskosłodzony „Tymbark” a` 25 g,

59. żurawinę błotną niskosłodzoną „Stefan Skwierawski” a` 200 g,

60. cukierki pudrowe i zabawkę „Minions” a` 14 g,

61. cebulka marynowana złota „Smak” a` 290 g/170 g,

62. ogórki kanapkowe „Premium Rolnik” a` 650 ml/310 ml,

z uwagi na brak cen jednostkowych, co stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 4 ust. w rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 9 czerwca 2016 r. (nr akt kontroli: WŻ.8361.130.2016).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 22 czerwca 2016 r., Małopolski WIIH poinformował przedsiębiorcę Wiesławę Michalak, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Michalak Wiesława „LUNA” FH w Chrzanowie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu nieprzestrzegania wymogu uwidaczniania cen i cen jednostkowych oferowanych produktów oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona, pismami z 30 czerwca i 4 lipca 2016 r. m.in. przekazała informacje o wielkości przychodu oraz poinformowała o realizacji wniosków postawionych w wystąpieniu pokontrolnym.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 12 lipca 2016 r. (nr akt sprawy: WŻ.8361.130.2016), Małopolski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu naruszenia obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów.

Pismem z 17 lipca 2016 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o zmniejszenie nałożonej kary do 500 zł. Strona podniosła, że nieprawidłowości nie były wynikiem celowego działania, lecz wynikały z braku odpowiedniej ilości pracowników i zostały już naprawione. Ponadto strona zaznaczyła, że ma problemy finansowe i tak wysoka kara będzie dla niej dużym obciążeniem.

Pismem z 2 września 2016 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Wiesławę Michalak, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Michalak Wiesława „LUNA” FH w Chrzanowie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej, należącej do przedsiębiorcy Wiesławy Michalak, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Michalak Wiesława „LUNA” FH w Chrzanowie, stwierdzono, że w przypadku 62 ww. rodzajów towarów brak było informacji o cenie jednostkowej, w tym w odniesieniu do 42 – również o cenie sprzedaży. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Małopolski WIIH nałożył w drodze decyzji karę pieniężną na przedsiębiorcę Wiesławę Michalak,

prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Michalak Wiesława „LUNA” FH w Chrzanowie, to jest na podmiot, który nie dopełnił powyższego obowiązku.

Odwołując się od decyzji strona nie kwestionuje ustaleń kontroli, jednakże podnosi, że nieprawidłowości niezwłocznie poprawiła. Ponadto nie były one wynikiem celowego działania a były spowodowane okresem urlopowym i brakiem odpowiedniej ilości pracowników. Strona poinformowała również, że obecnie ma problemy finansowe i kara w wysokości wymierzonej przez organ pierwszej instancji będzie dla niej dużym obciążeniem.

Odpowiadając na powyższe argumenty strony, Prezes UOKiK wskazuje, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości – w przedmiotowej sprawie brak odpowiedniej liczby pracowników, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Prezes UOKiK zauważa też, że to podmioty działające na rynku spożywczym decydują o organizacji pracy w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą i za to odpowiadają oraz że organizacja ta nie może odbywać się ze szkodą dla konsumenta i w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej.

Prezes UOKiK wskazuje również, że zgodnie z art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „*dyrektywą 98/6/WE*”, kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, biorą pod uwagę stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Małopolski WIIH prawidłowo ocenił poszczególne przesłanki.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, Małopolski WIIH właściwie uznał, że brak cen i cen jednostkowych uniemożliwia konsumentom porównanie cen między

produktami poszczególnych marek bądź takimi samymi produktami o różnej gramaturze, a tym samym dokonania świadomego wyboru.

Biorąc pod uwagę dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że na przedsiębiorcę karę z tytułu naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen nałożono po raz pierwszy, jak również fakt niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Niemniej jednak Małopolski WIIH słusznie też podkreślił, że strona działa na rynku od niemal 15 lat i prowadzi kilka placówek.

Wielkość obrotów i przychodu ustalono na podstawie dokumentu przekazanego przez stronę przy piśmie z 30 czerwca 2016 r. Prezes UOKiK pragnie w tym miejscu zwrócić uwagę, że sytuacja ekonomiczna przedsiębiorcy czy koszty prowadzenia działalności gospodarczej nie są ustawowymi kryteriami ustalania wysokości kary pieniężnej.

Wobec powyższego, w ocenie Prezesa UOKiK, kara pieniężna w wysokości 1.000 zł jest proporcjonalna do osiągniętego obrotu oraz stwierdzonych nieprawidłowości. Kary, która stanowi 5% możliwej do wymierzenia i zaledwie 0,02% osiągniętego przez przedsiębiorcę przychodu niewątpliwie nie można uznać za nieadekwatną.

Kara pieniężna wymierzana na gruncie przepisów o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tj. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (art. 8 dyrektywy 98/6/WE). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go rynku. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości (tak WSA w Warszawie w wyroku z 7 września 2012 r., VI SA/Wa 918/12 odnosząc się do podobnych przesłanek istniejących w unijnym prawie żywnościowym). Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele kary winny być łącznie uwzględniane, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek

bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

W myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności podatku (kary) lub rozłożyć zapłatę podatku na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Należy zaznaczyć, że kara pieniężna staje się zaległością w sytuacji, gdy nie zostanie uiszczona w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski